

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1435/2015
24.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиље С.М. из С.Б., чији је пуномоћник Б.Л., адвокат из С.Б., против тужене Специјалне болнице за неспецифичне плућне болести С.Б. из С.Б., чији је заступник Г.Љ., адвокат из З., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 456/14 од 08.04.2015. године, у седници одржаној 24.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 456/14 од 08.04.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 456/14 од 08.04.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару – Судска јединица у Соко Бањи П1 146/12 од 04.04.2012. године, исправљена решењем истог суда под истим бројем од 17.12.2013. године. Том исправљеном првостепеном пресудом, ставом првим изреке, поништена је као незаконита одлука тужене бр. 01-2963/1 од 01.12.2010. године, а тужена обавезана да тужиљу врати на рад, на радно место више медицинске сестре и накнади јој трошкове поступка од 79.500,00 динара. Ставом другим изреке, тужиљи су досуђени трошкови жалбеног поступка од 27.000,00 динара, а захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је дала одговор не ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, у вези члана 506. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 374. став 1. овог Закона која је учињена у поступку пред другостепеним судом. Супротно тврдњи ревидената другостепени суд је оценио све жалбене наводе од одлучног значаја и пресуда се може са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је код тужене Специјалне болнице обављала послове више медицинске сестре. Њој је, решењем директора од 01.12.2010. године, отказан уговор о раду са припадајућим анексима и утврђено да јој радни однос престаје са 03.12.2010. године, односно даном достављања решења, зато што је својом кривицом учинила повреду радне обавезе из члана 23. алинеја 19. Уговора о раду о уређивању права и обавезе из радног односа, јер је у периоду од 02.07.2010. године до 05.07.2010. године пропустила да пацијенту В.С. да терапију на који начин је извршила пропуст у терапији и нези болесника који има непосредне последице по здравствено стање пацијента. Због учињене повреде решењем директора тужене од 02.09.2010. године тужили је одређено привремено удаљење са рада у трајању до три месеца. У поступку је утврђено да је непосредни руководилац тужиле Др С.Ђ., начелник Одељења, 07.07.2010. године и 09.07.2010. године поднела пријаве против тужиле, а директор је 11.08.2010. године образовао комисију на основу члана 22. Статута туженог у којој је одлуци навео да је комисија дужна да, након утврђивања свих чињеница које се тичу кривице тужиле као запослене због повреде радне обавезе, достави директору извештај са предлогом мера. Комисија је свој извештај директору доставила 30.11.2010. године. Пре доношења побијаног решења о отказу, тужила је упозорена на постојање разлога отказ, а упозорење је достављено и надлежном синдикату. Према утврђеном чињеничном стању у другостепеном поступку, дана 01.07.2010. године, код туженог је примљена пацијенткиња С.В.. Ординирајући доктор – С.Ђ. није уписала у историју болести, нити у терапијску листу -терапију коју треба дати пацијенту. Докторка није обавестила одељенску сестру, овде тужилу о терапији пацијента, тако да у времену од 02.07. – 05.07.2010. године, С.В. није дата терапија, али та околност није узроковала последице на њено здравствено стање.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев и поништили побијано решење, сматрајући да тужила није учинила повреду радне обавезе која јој је побијаним решењем стављена на терет.

И по становишту Врховног касационог суда, побијано решење је незаконито, али из других материјално-правних разлога.

Побијаним решењем директора тужене од 01.12.2010.године, тужили је отказан уговор о раду, на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду, због повреде радне обавезе коју је учинила у периоду од 02. до 05.07.2010. године.

Непосредни руководиолац тужиље је 07.07.2010. године и 09.07.2010. године, директору поднела предлог за утврђивање повреде радне обавезе запослене.

Према одредби члана 184. став 1. Закона о раду, отказ уговора о раду из члана 179. тачка 1), 2), 3), 5) и 6) овог Закона, послодавац може дати запосленом у року од три месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од шест месеци од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

Како је послодавац за чињенице о учињеној повреди које су му послужиле као основ за давање отказа на основу чл.179.тачка 2.ЗОР-а, сазнао 07.односно 09.07.2010. године, а побијано решење о отказу донео 01.12.2010. године, по протеку рока од три месеца из члана 184. став 1. Закона о раду, наступила је објективна застарелост за његово доношење, што побијано решење чини незаконитим.

Правна последица незаконите одлуке послодавца којом је запосленом отказан уговор о раду је реинтеграција запосленог, о чему је, као о споредном тужбеном захтеву, одлучено правилном применом чл. 191.став 1. Закона о раду.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**